

[Veistrup.]

maal. Jeg kan ikke med min bedste Villie forstaa, hvorfor man har gjort det. Det forekommer mig nemlig, at hvis der er Mennesker, der har saa stærke Interesser for den Kommunes Anliggender, hvor de hører til, at de ønsker at benytte deres Valgret, men paa Grund af deres Erhverv eller af anden Aarsag ikke er i Stand til at stemme paa Valgdagen, bør man hjælpe dem til at kunne stemme. Man kan jo blot tænke sig Tjenestemænd, som er knyttede til „Væsener“, der ikke er bundet til den Kommune, hvor de selv hører hjemme. Jeg synes, det vilde være rimeligt, om man imødekom det Ønske, som maatte fremkomme fra disses Side. Jeg forstaaer saa meget mindre, at man har modsat sig dette, som den højt-ærede Ministers Motivering i Folketinget af sin Modstand var, at han ikke syntes, det vilde betyde noget som helst i Virkeligheden. Han sagde nemlig, at Søfolks Udøvelse af Valgretten har været ganske minimal — det var den politiske Valgret, det drejede sig om. Men er det rigtigt, at Deltagelsen har været ganske minimal, vil det ikke være forbundet med nogen stor Udgift eller nogen stor Ulejlighed at aabne den Adgang, jeg her har talt for, og derfor synes jeg, at naar der nu alligevel skal nedsættes et Udvalg til Behandling af Sagen, bør dette Spørgsmaal tages op til Drøftelse. Jeg maa indrømme, at jeg ikke har stor Tro til, at Udvalgsarbejdet vil resultere i væsentlige Ændringer paa dette Omraade, men naar vi endelig skal have et Udvalg, foreligger der efter min Mening her et Spørgsmaal, som vi maaske kunde enes om under Forhandlingerne der. Jeg kan ikke tænke mig, at nogen kan have Indvendinger imod, at de Folk, som ønsker at afgive deres Stemme paa Valgdagen, bliver i Stand til at gøre det. Naar de viser en saadan Interesse for deres Hjemstedskommune, synes jeg, at man maa gøre dem det saa let som muligt at komme til at afgive deres Stemme. Det er jo ikke Meningen, at man skal rende rundt til disse Mennesker og spørge dem: Vil I ikke have en Stemmeseddel? Det vil sikkert forme sig paa den Maade, at de selv kommer til Kommunalbestyrelsen og beder om at faa en Stemmeseddel. Hvis det bliver ordnet saaledes, vil det være i højeste Grad rimeligt at imødekomme deres Ønske.

Jeg henstiller altsaa denne Tanke til fornyet Overvejelse i det Udvalg, som bliver nedsat, og skal i øvrigt anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling i Udvalget.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede 8de Medlem for 5te Kredts (Johannes Jensen) og det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller) for den Tilslutning, de har givet Lovforslaget. Af de to andre ærede Ordførere, det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) og det ærede 1ste Medlem for 4de Kredts (Veistrup) er der fremført en Række Bemærkninger, som i og for sig ikke indeholder eller kunde indeholde noget nyt til Belysning af denne Sag, der jo blev saa grundigt behandlet her i Tinget i Rigsdagssamlingen 1926—27, og som heller ikke gennem den Bearbejdelse, den siden har været undergivet i Folketinget, er undergaaet Ændringer, der skaber Mulighed for, at nye Synspunkter kan fremdrages.

Begge de ærede Ordførere, som vil gaa mod Forslaget, begrundet først og fremmest deres Modstand med, at de ikke skønner, at Forslaget er sagligt begrundet. Jeg maa derom sige, at Begrundelsen for min Stilling til dette Lovforslag har jeg givet mange Gange i den høje Rigsdag siden 1925, siden vi oplevede det, der gik forud for de kommunale Valg i det paagældende Aar. Jeg kan virkelig ikke gøre for, at det ikke er muligt for de to ærede Medlemmer at faa Øje derpaa. Jeg har gjort Rede derfor i det høje Folketing ved Behandlingen af en Forespørgsel til den tidligere Indenrigsminister, der var stillet af mit Parti, hvis Ordfører jeg var. Og jeg har gjort Rede for det her i Tinget ved Behandlingen af det Lovforslag, der privat indbragtes om denne Sag i Samlingen 1926—27. Jeg maa da henvise de ærede Medlemmer til at sætte sig ind i denne Begrundelse. Jeg synes, det havde været rimeligere, om det var sket paa et tidligere Tidspunkt, saaledes at vi var blevet fri for en Gentagelse af Paastanden om manglende Begrundelse. Jeg maa jo antage, at denne Paastand fremsættes i god Tro, og derfor henstiller jeg til de Herrer, at de sætter sig ind i Spørgsmaalet.

I saa Fald vilde det ogsaa have været overflødigt at rette en Bebrejdelse mod Indenrigsministeriet for, at Sommeren 1927 ikke har været benyttet til at skaffe Oplysninger angaaende Skatteeftergivelsens Omfang i de forskellige Kommuner og Aarsagerne til, at der er eftergivet Skat; thi saa vilde de ærede Medlemmer vide, at hvad der har foranlediget Skatteeftergivelse i de forskellige Kommuner, og i hvilket Omfang dette maatte have fundet Sted, egentlig er uden Forbindelse med det